

PEKKA
RÄISÄNEN

ONPA
TAIVAASSA
TARJONA
LAPSILLEKIN

Häpeän laahus on pitkä

Onpa taivaassa
tarjona
lapsillekin

© 2024 Pekka Räisänen

Taitto ja kansi: Books on Demand

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 9789515685537

Onpa taivaassa tarjona lapsillekin

Häpeän laahus on pitkä

*"Onpa taivaassa tarjona lapsillekin
jotka Jeesusta rakastavat
kultakruunut ja valkeat vaattehetkin
harput, joilla he soittelevat."*

Hengellinen laulu

Esipuhe

Käsittelen tässä teoksessa lapsuuttani ja varhaista nuoruuttani. Sisällön voisi ajatella etsivän vastausta kysymykseen, miksi minusta tuli minä. Elämän joutuu kohtaamaan annetuista lähtökohdista. Kotiaan ja perhettään ei voi valita. Vaikutusmahdollisuudet omaan kohtaloonsa saattavat olla vähäiset ja satumalla on koko ajan sormensa pelissä.

Isänmaamme kohtalosta käytettiin yleisesti ilmaisua, että ajelehdimme sodan aikoihin kuin lastu laineilla. Vertaus sopii hyvin myös lapsen kehitykseen. Virta vie ja lastu keikkuu. Lapsen on vaikea ryhtyä kipparoimaan ja ilmoittaa, että jos suuntaa ei muuteta, rysähdetään kiville.

Mielestäni on loogista lopettaa tämä teos niihin aikoihin, kun siirryin opiskelijaelämästä työelämään. Lastu kieputteli itsensä rantapöheikköön ja sitten kuivalle maalle. Aloitin silloin uuden luvun elämässäni, joka vastannee kysymykseen, miten minusta tuli minä. Muutos on merkittävä, objektista tuli subjekti.

Tämän teoksen valmistumiseen on eniten vaikuttanut se, että minulla on ollut paljon aikaa käytettävissäni ja sain sellaista kannustusta, että on kirjoittaminen kuitenkin parempi tapa kuluttaa aikaa kuin juopottelu. Hienojen viinien nautiskelu on kuitenkin palauttanut paremmin

*vanhoja muistoja mieleeni ja auttanut myös inspiroitu-
misessa.*

*Omistan teokseni lapsuuden ystävälleni Roopelle, joka
– jos olisi vaivautunut elämään hiukan pitempään – olisi
varmasti antanut minulle arvokkaita kommentteja teks-
tini parantamiseksi.*

I. luku

Ihmeitä luvassa

Menkäähän pojat! Tunsin äidin lempeän kämmenen työnnön selässäni. Siispä liikkeelle. Astelin veljeni Heikin kanssa hiekkaa rahisevalla käytävällä pitkin teltan päässä hämmöttävää koroketta. Se oli koristeltu kuvilla, joissa parrakas, ystävällisen näköinen, pitkällä sauvalla varustettu herrasmies touhuu lammasmaun keskellä. Olimme Helsingin keskustassa, Kaisaniemen puistossa. Teltan vieressä lori suihkulähde lähettämällä kimaltelevia heijastuksia ympärilleen. Kaunista.

Astuimme lavalle. Sinne tunki kymmenittäin ihmisiä, tuskin kuitenkaan meitä nuorempia. Ennakko-tietojen mukaan sairaillo oli mahdollisuus parantua, rammat kävelisivät, sokeat saisivat näkönsä takaisin ja muitakin ihmeitä olisi luvassa. Todisteena oli, että teltan edustalla häääävä mies oli parannuttanut itsensä Jumalan voimasta varmasta kuolemasta, lääkärin mukaan vain muutaman tunnin marginaalilla. Pienen pojan päähän ilmestyi kuva toisesta sankarista, paroni Hieronymus von Münchhausenista, joka ratsastaa suorastaan röyhkeästi suohon, toteaa

rauhallisesti joutuneensa epämiellyttävään tilanteeseen ja nostaa itsensä ja ratsunsa omista hiuksistaan takaisin suon reunalle. Kyllä nämä ulkomaalaiset osaavat!

Uioää pölpläh höhkömaikkee ssus sentäänh, huusi tilaisuuden tähti, Amerikasta tuotettu superevanke-
lista, Tommy Hicks. Pastori Kaleva Saloranta suomen-
mensi vaivatta. ”Tervetuloa tänne luovuttamaan
elämänne meidän herrallemme Jeesukselle Kris-
tukselle”.

Tommy ilmoitti ilman epäilyksen häivää, että jos
emme luovuta elämäämme Jeesukselle ja kuormi-
tamme edelleen syntisäkkejämme, tulemme kiehu-
maan loputtomiin tulikiven katkuisessa, palavassa
helvetin järvessä. Edes kuolema ei tuo helpotusta,
koska kaikki on ikuista. Se sijaan taivaassa hyvät
ihmiset soittavat harppuja, huiluja ja psalttareita ja
riemuitsevat enkelten keskellä ikuisen autuuden lo-
puttomista iloista.

Tommy ilmoitti karismaattisesti elehtien, että tässä
ovat vaihtoehdot. Muita ei ole. Ota tai jätä, oma on
valintasi. Mutta jos valitset taivaan, me olemme ka-
vereitasi loppuun asti.

Loppusijoituspaikka syntisäkkisille.
Kuva Gustave Dore: Raamattu

9-vuotias joutui aika tiukan päätöksen teon eteen. Vaikka syntisäkki ei ehkä vielä ollut täynnä, kuorman lisääminen ei tuntunut perin houkuttelevalta. Äiti vilkutti onnesta kyynelehtien teltan nurkasta, että menkääs pojat kuittaamaan loppuelämän ja sen jälkeisen iäisyyden autuus Amerikan huippusankarilta.

Suomalainen lähetyssaarnaaja Matti Rautanen kävi hoitamassa samat temput Ambomaalla 1870-luvulla paikalliselle väestölle, joita silloin vielä viattomasti kutsuttiin neekereiksi. Nyt me pohjoisen pallon puoliskon heleäposkiset pääsimme maistamaan omaa lääkettämme vajaa sata vuotta myöhemmin. Jeesuksen lähetyskäsky leviää koronan tavoin maailman kaikkiiin kolkkiin hurjin variaatioin. Rokotteen kehitystyöhön ei liene juurikaan pantu paukkuja.

Takaisin teltaan ja jälkitunnelmiin. Heikki uskoi saaneensa himoitsemansa herätyksen ja palasi seuraavana päivänä äidin kanssa tunnelmoimaan samaan paikkaan. Heikin jeesusreppuun ropisi aika tavalla pisteitä. Äiti taatusti palkitsisi niistä aidoin rakkauden elkein. Minä en suostunut lähtemään, jokin tökki. Sairaiden paraneminen oli jäänyt minulta huomaamatta.

Miksihän en muista siskomme Mirjan käyneen kummassakaan tilaisuudessa? Ehkä hän ei vain välittänyt lähteä veljiensä matkaan, tai ehkä poikien taivas-

Kirjoittaja on poiminut teokseen joitakin nykyiseen identiteettiinsä eniten vaikuttaneita tapahtumia. Ne pusertuvat tekstiksi sarkasmin läpi. **Pekka Räisänen** toteaa tästä, 78-vuotiaana kirjoittamastaan esikoisteoksestaan, eläneensä sellaisen lapsuuden, ettei hän olisi sitä muunlaisella tyyllilajilla pystynyt kuvaamaan.

Raamattu ja uskonto ovat olleet Räisäsen perheessä aina läsnä. Lapsen osana oli kaksi vaihtoehtoa. Valita laava, iloiseen elämään viettävä tie, joka lopulta johtaa ikuisesti tulta syöksevän järven rantaan.

Toisessa vaihtoehdossa lapsi voisi valita myös kaidan polun ja horjahtamattomasti askeltaen, suojelus-
enkelinsä tukemana löytää polun päässä odottavan taitavaspaikan ja ikuisen onnen.

BoD

